

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy działu CN 30 można interpretować w ten sposób, że nie jest dopuszczalne sklasyfikowanie w tym dziale produktu, którego podstawowym składnikiem jest substancja czynna (bakterie probiotyczne) zawarta w suplementach diety, sklasyfikowanych w pozycji taryfowej CN 2106 90 98?
- 2) Czy aby sklasyfikować produkt w dziale CN 30 wystarczy, żeby produkt, który zawiera substancję czynną mającą korzystny wpływ na ogólny stan zdrowia i który często wchodzi w skład suplementów diety, był prezentowany przez producenta jako produkt leczniczy i był przez niego w tym charakterze wprowadzany do obrotu i sprzedawany?
- 3) Czy w związku z rozwojem prawa Unii w dziedzinie regulacji rynku produktów leczniczych pojęcie „jednoznacznie określonych właściwości terapeutycznych lub profilaktycznych”, które zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości stanowią warunek klasyfikacji do działu CN 30, należy interpretować w ten sposób, że odpowiada ono pojęciu produktu leczniczego w rozumieniu przepisów Unii dotyczących produktów leczniczych stosowanych u ludzi?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny
w Warszawie (Polska) w dniu 4 stycznia 2016 r. – J. D. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji
Energetyki**

(Sprawa C-4/16)

(2016/C 111/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. D.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Pytanie prejudycjalne

Czy pod pojęciem hydroenergii jako odnawialnego źródła energii, zawartym w art. 2 lit. a w związku z art. 5 ust. 3 i pkt. 30 preambuły dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 roku w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽¹⁾ należy rozumieć wyłącznie energię wytworzoną przez hydroelektrownie wykorzystujące spadek śródlądowych wód powierzchniowych, w tym spadek rzek, czy też również energię wytworzoną w elektrowni wodnej (która nie jest elektrownią szczytowo-pompową ani elektrownią z członem pompowym), zlokalizowanej na zrzutach ścieków technologicznych innego zakładu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 140, s.16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria
provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero
delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria do porto di Genova**

(Sprawa C-10/16)

(2016/C 111/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA.

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria do porto di Genova

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986⁽¹⁾, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przyplływające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przyplływające z portu włoskiego lub płynące do takiego portu?
- 2) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przyplływające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przyplływające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym lub zadań lub czynności, za które wspomniana opłata nie stanowi w sposób wyraźny rekompensaty?
- 3) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przyplływające z portu państwa niebędącego członkiem Unii lub płynące do takiego portu, czy o statki przyplływające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym przez jednostki inne niż ta, do której budżetu opłata zostaje uiszczona?
- 4) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przyplływające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przyplływające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym, ale brak jest określenia poszczególnych kosztów, które mają być zwrócone, przez co nie jest możliwa weryfikacja, ani a priori, ani a posteriori, których usług koszty zostały rzeczywiście zwrócone, [oraz] na jakich zasadach i w jakim zakresie opłata taka rzeczywiście stanowiła rekompensatę za te usługi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t.1, s. 174).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-11/16)

(2016/C 111/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli